

& ubique accepta ab Ecclesiæ exordio usque ad Sæculum XIV. semper sententia fuit, Proborum Animas a Corpore sejunctas, nisi quid purgandum habeant, statim in cœlestia Regna transferri. Eodem tamen Sæculo XIV. Johannes XXII. Romanus Pontifex aditum aperuit ad eandem controversiam altius examinandam. Scilicet disputandi causa ille pendere videbatur in eorum sententiam, qui defunctorum Animabus visionem Dei negabant ante gloriosum Christi adventum ad judicandum genus humanum. Verum re mature excussa Anno MCCCXXXIV. suam mentem Johannes palam purgavit, tandem professus, quod *Animæ purgatæ, separatæ a corporibus, sunt in Cælo, Cœlorum Regno, & Paradiso, & cum Christo in consortio Angelorum congregatæ, & vident Deum, ac divinam essentiam clare, in quantum status & conditio compatitur Animæ separatæ.* Ejusmodi professionem subinde omnibus notam fecit Anno MCCCXXXV. Benedictus XII. ejus Successor, Bulla promulgata, quæ incipit *Benedictus Deus.* Acrius deinde Anno MCCCXXXVIII. & MCCCXXXIX. agitata quæstio hæc fuit in Concilio Generali Florentino inter Latinos & Græcos, ac demum concordati calculo utriusque gentis stabilitum: *Illorum Animas, qui post Baptisma susceptum nullam omnino peccati maculam incurrerunt, illis etiam, quæ post contractam peccati maculam, vel in suis corporibus, vel eislerit exuta corporibus, sunt purgatæ: in Cælum mox recipi, & intueri clare ipsum Deum unum & trinum, sicuti est, pro merito tamen diversitate alio perfectius.* Doctrinam eandem a Synodo Tridentina confirmatam habemus Sessione XXV. ita ut nulla amplius inter Catholicos disputatio sive dubitatio de illa superfit. Quod præmonendum censui, ne quisquam miretur, si quando Patres aut Theologos ante Sæculum XIV. in hoc argumento offendat, ab aliis, immo a se in suis ipsis Libris discordes. Liberum quippe fuit ante judicium Ecclesiæ, opinioni adhærere, quæ potior videbatur. Eoque magis cavendum est, ne (quod nonnullis subrepat) quemquam ante ea tempora hæretici dogmatis damnemus, quod is aliter de Mortuorum statu senserit, quam postea Ecclesia decrevit. Quotiescumque enim ab Ecclesia sciente Theologorum opiniones tolerantur, & palam prodire sine censura sinuntur: quamquam postea decreto contrario tolerantur, eas quidem averfari in posterum jubemur, sed simul earum Auctores, ac præcipue si de Sanctis Patribus agitur, nulla gravi nota aspergendorum novimus. Florentini autem Concilii doctrinam de Sanctorum Beatitate Britannii, tunc in unitate Fidei nobilium juncti, suscipere. An autem omnes illibatam servarint, servatamve cupiant, non satis compertum est mihi. Ego certe, ne a veteri, solideque firmata sententia se dimoveri illi patiantur, si quid hæc mea possunt, quanta potero brevitate curabo.

Statuendum autem ante omnia est, postremam diem Mundi hujus aliquando venturam: tunc excitandos omnes mortuos, qui in sua Carne ad tribunal Christi sistentur, pro suis meritis sententiam